

Gezegend de vreedestichter - tenzij hij Donald Trump heet

Posted on 11 oktober 2025 by Bart Jan Spruyt

Een monumentale doorbraak, dat is het met zoveel vreugde begroete akkoord tussen Israël en Hamas. Het kwam tot stand door de beslissende druk die de Amerikaanse president Donald Trump op de onderhandelingen heeft gezet - maar de credits krijgt hij niet, laat staan de Nobelprijs voor de Vrede. 'De mensen weten het, en dat is wat telt.'

Simchat Torah, de vreugde van de Wet, is de Joodse feestdag waarop milities van Hamas twee jaar geleden, op 7 oktober 2023, Israël binnenvielen om er in een ongekende pogrom genadeloos huis te houden. Aanstaande dinsdag is het opnieuw Simchat Torah, en dat moet de dag zijn waarop de laatste van de honderden gegijzelden, levende en dode, naar Israël zullen terugkeren.

De vreugde van de Wet betekent de vreugde over de ontvangst van de Wet, markeert het einde van de lezingen in de synagoge van die Wet, en de dag waarop die lezingen opnieuw beginnen - bij het eerste Bijbelboek, Genesis, het boek over het begin. Het is dus, zo zou je kunnen zeggen, het feest van de verwondering over

een nieuw begin – en dat de wapenstilstand met Hamas op deze dag concreet wordt, is voor vele Israëli's en Joden wereldwijd van meer dan symbolische betekenis.

Vreugde in Israël en Gaza

De tussenliggende jaren zagen een oorlog die 60.000 mensen het leven heeft gekost en tot de bijna totale verwoesting van Gaza heeft geleid. Een oorlog waarvan geprobeerd is die als een genocide of als genocidaal geweld te *framen*. Nu de gijzelaars terugkeren, is de vreugde in Israël groot, zo bleek uit de taferelen op het Gijzelaarsplein in Tel Aviv, en groot is ook de blijdschap in Gaza, waar voedsel, water en medische hulp op grotere schaal verstrekt kunnen gaan worden.

Het was president Donald Trump zelf die de wapenstilstand aankondigde, eerst in een mediabijeenkomst in het Witte Huis, toen minister Marco Rubio van Buitenlandse Zaken hem een briefje overhandigde en hem het goede nieuws in het oor fluisterde, daarna op zijn eigen medium Truth Social, waarna de onderhandelende partijen in de Egyptische badplaats Sharm-al-Sheikh het nieuws bevestigden.

Het Israëlische kabinet stemde in de nacht van donderdag op vrijdag met de hoofdlijnen van het akkoord in. En nu is er een staakt-het-vuren en trekt het Israëlische leger zich terug uit delen van Gaza, nu komen de gijzelaars vrij in ruil voor 1950 Palestijnse gevangenen en kan de hulpverlening onder het toezicht van tweehonderd Amerikaanse soldaten op gang komen. Daarna volgt de discussie over de vormgeving van de toekomst van Gaza en de Palestijnen.

Het is alles nog pril en fragiel, maar vriend en vijand is het erover eens dat dit zwijgen van de wapens op het conto van Trump moet worden geschreven. Zonder de door hem uitgeoefende druk zou het bestand er niet zijn gekomen, hebben we de afgelopen dagen zowel de opgevoerde deskundigen van Clingendael als oud-minister Sigrid Kaag horen zeggen. En Trump zelf riep zichzelf uit tot de gezegende vreedestichter die een duurzame, en misschien wel permanente vrede in het Midden-Oosten had bemiddeld.

Zondag reist hij zelf naar Israël af om zijn handtekening te zetten. Het is de achtste oorlog die hij naar eigen zeggen heeft beëindigd (nu de oorlog tussen Rusland en Oekraïne nog), en als iemand de Nobelprijs voor de vrede verdient, is hij het wel.

Vindt Trump. Barack Obama kreeg de prijs in 2009 voor 'zijn uitzonderlijke inspanningen ter versterking van de internationale diplomatie en de samenwerking tussen de volkeren', maar kon anders dan Trump nu weinig concreets laten zien. Toch is het nog maar de vraag of Trump de *credits* voor deze vrede zullen worden gegund. het Nobelcomité vindt de bijdrage van de Venezolaanse oppositieleider María Corina Machado aan de wereldvrede vooralsnog significanter dan die van Trump.

Grote onwelwillendheid

Wat in het eerste etmaal na dit akkoord opvalt in de reacties, is een grote onwelwillendheid. Die wat zurige tegenzin geldt in de eerste plaats Israël en premier Netanyahu. De reactie van Israël op de aanval van Hamas is zo disproportioneel geweest dat Israël vanaf nu – ondanks de gesloten vrede, vastgelegd in een twintigpuntenplan dat Trump en Netanyahu gezamenlijk presenteerden – een pariastaat zal blijven. Hamas is niet verslagen – en dat was toch het doel van de oorlog. Vele duizenden Palestijnse gevangenen heeft Israël vrij moeten laten. De kosten van de oorlog zijn gigantisch geweest. En in de publieke opinie is Israël al snel van slachtoffer in dader veranderd. In Nederland is er een pro-Palestinacultus op gang gekomen, en is er ook in de politiek een omslag geweest: van sympathie naar afkeer en veroordeling. De druk op Israël in de vorm van sancties en de dreiging met een tribunaal moet dan ook worden voortgezet, zei bijvoorbeeld Jesse Klaver van GroenLinks-PvdA.

En Trump? Ja, zijn rol in de beëindiging van dit conflict is onmiskenbaar cruciaal geweest. In Israël, in de pers en op het Gijzelaarsplein, is de dankbaarheid groot, zoals onder andere blijkt uit de voorpagina van [The Jerusalem Post](#) van vrijdag:

HE'S BRINGING THEM HOME

'Perhaps it is early yet to say 'in the aftermath of the war,' for we are actually living under a cease-fire in a war which has not yet ended.'

Prime minister Golda Meir, Nov. 13, 1973

Maar er is ook veel cynisme, vooral in de westerse media en onder politici. Lopen

ook hier, zoals zo vaak bij Trump, politieke en persoonlijke belangen niet onontwarbaar door elkaar? De financiële belangen van de familie Trump en van de familie van Trumps bemiddelaar Steve Witkoff zijn groot in de regio. Is het niet veelzeggend dat de echte doorbraak naar een begin van vrede volgde op de Israëlische aanval op een Hamasdelegatie in de Qatarese hoofdstad Doha (9 september), waar beide families en Tony Blair (die een rol bij de transitie van Gaza moet gaan spelen) grote zakelijke belangen hebben? En is dit geen al te gehaast in elkaar gerommeld akkoord, tot stand gekomen omdat Trump de zaak in kannen en kruiken wilde hebben vóór de bekendmaking van de winnaar van de Nobelprijs voor de Vrede?

De beste reactie

Trump deugt niet, en daarom kan hij niets werkelijk goed doen, is [de overtuiging](#) in Nederland. De enige politicus die gul iets vriendelijks over Trump en zijn prestaties in het Midden-Oosten over de lippen kon krijgen, was vicepremier Mona Keijzer (BBB). Zij zei niet alleen dat het nu niet het moment was om het over sancties tegen Israël te hebben, maar zei ook dat zij 'heel erg blij' was dat het Trump was gelukt. Complimenten aan Trump, wat haar betreft kon hij de Nobelprijs krijgen. 'Als je ziet waar Obama hem voor kreeg!'

Natuurlijk heeft Trump de Nobelprijs niet gekregen. Waarschijnlijk moet hij eerst ook nog een einde aan de oorlog in Oekraïne maken. En ook dan zullen we het nog moeten zien. De beste reactie op deze stand van zaken kwam overigens van Trump zelf. 'Ik zal geen Nobelprijs krijgen, wat ik ook doe', schreef hij eerder op Truth Social. 'Maar de mensen weten het, en dat is wat telt.'

Wynia's Week brengt broodnodige, onafhankelijke berichtgeving: drie keer per week, **156 keer per jaar**, met artikelen en columns, video's en podcasts. Onze donateurs maken dat mogelijk. [Doet u mee?](#) Hartelijk dank!